U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: T. V. L.,** zastoupen Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 161, Praha 8, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 8. 2003, č. j. 15 Az 53/2003 - 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku označenému v záhlaví, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2002, č. j. OAM - 10929/VL - 20 - C10 - 2001, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu. Tato kasační stížnost byla podána dne 28. 6. 2004.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas a zda se jí tak lze věcně zabývat. Podle § 106 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že stěžovatel, jemuž měl být rozsudek ze dne 27. 8. 2003 doručen do vlastních rukou, nebyl v místě, kde se zdržoval, zastižen. Rozsudek byl proto dne 26. 9. 2003 uložen. Policie ČR sdělila krajskému soudu dne 24. 7. 2003, že stěžovatel se na adrese Ch., D. 24, zdržuje, což bylo ověřeno i prověrkou dne 23. 7. 2003, kdy byl stěžovatel i fyzicky přítomen.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 4 občanského soudního řádu nebyl-li adresát písemnosti, které má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty

za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V této právní věci byl stěžovateli do vlastních rukou doručován rozsudek ze dne 27. 8. 2003. Byla-li tedy zásilka obsahující kasační stížností napadený rozsudek uložena dne 26. 9. 2003, pak desetidenní lhůta podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu počala běžet na základě § 40 s. ř. s. den následující, tj. dne 27. 9. 2003, a uplynula dne 6. 10. 2003; tento den nastala zákonem předvídaná fikce doručení rozsudku, bez ohledu na děje následné. Pokud se stěžovatel dostavil na soud a převzal rozsudek dne 28. 5. 2004, nemůže to mít na běh lhůty pro podání kasační stížnosti již žádný vliv. Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 20. 10. 2003. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 28. 6. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně (ostatně byla by podána opožděně i ve vztahu k datu 28. 5. 2004, kdy stěžovatel převzal rozsudek na soudě).

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

Byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu